

Św. Ojciec Pio a Grupy Modlitewne

I. W modlitwie i w krzyżu.

Bóg w swojej odwiecznej mądrości, na przestrzeni wieków w historii Kościoła powoływał wielu świętych, którzy otwierając się na działanie Ducha Świętego owocnie współpracowali z łaską Bożą dochodząc do głębokiej zażyłości z Panem. Jedną z tych fascynujących postaci jest św. Ojciec Pio, który swoim życiem i przykładem pociągnął do Boga niezliczoną rzeszę wiernych.

On sam mówił, że jego misją jest pomagać Jezusowi w zbawianiu dusz.

Kimże zatem był O. Pio?

Papież Paweł VI powiedział o nim: „Zobaczcie jaką sławą się cieszył. Jaką światową klientelę zgromadził wokół siebie! Ale dlaczego? Czy może dlatego że był filozofem, że był mędrce, że miał wielkie środki do dyspozycji? Nie. Dlatego, że odprawiał Mszę świętą z pokorą, spowiadał od rana do wieczora i był przedstawicielem naszego Pana, naznaczonym Jego stygmatami”.

Znamienne są również słowa O. Pio, które miał wypowiedzieć na kilka lat przed swą śmiercią: „Nie chcę być niczym innym, jak tylko zakonnikiem, który się modli”, zaś w innym miejscu stwierdził: „Aby osiągnąć nasz ostateczny cel, trzeba iść za Boskim Przewodnikiem, który nie inną ścieżką chce prowadzić duszę wybraną, tylko tą przezeń udeptaną, drogą, powiadam, wyrzeczenia i Krzyża”. (Listy II, s.155).

Słowa te ukazują nam drogę, po której kroczył św. O. Pio. Jest to droga Krzyża, gdyż w planach Bożych Krzyż stanowi prawdziwe narzędzie zbawienia dla całej ludzkości i drogę, którą Pan wskazał wyraźnie tym wszystkim, którzy chcą iść za Nim (por. Mk 16,24).

Bez tego stałego odwołania do Krzyża nie można zrozumieć jego świętości.

Papież Jan Paweł II w homilii wygłoszonej podczas kanonizacji Brata z Pietrelciny zaznaczył, iż to właśnie „chluba z Krzyża” jest tym „co najbardziej błyszczy w Ojcu Pio, zaś jego życie i misja świadczą o tym, że trudności i cierpienie przyjęte z miłością przekształcają się w uprzywilejowaną drogę do świętości. (Rzym, 16.06.2002r.).

Oznacza to, że ze świętości człowieka zawsze wyrasta dobro, które Bóg przelewa w serca ludzkie. Ojciec Pio otrzymując od Pana nadzwyczajne dary, nie zatrzymywał ich dla siebie, lecz wykorzystywał je z miłością dla dobra bliźnich, a w ten sposób stawał się skutecznym znakiem miłości Boga do każdego człowieka.

Aby lepiej zrozumieć niezwykły charakter duchowości Ojca Pio należałoby wgłębić się w jego curriculum vitae, pamiętając jednak, że tym co najtrwalej zakorzenia nas w Bogu jest ustawiczna modlitwa, radosne przyjęcie Krzyża i całkowite oddanie się, powierzenie woli Bożej.

II. Chronologia życia Ojca Pio.

25 maja 1887 r. - Grazio i Giuseppe - małżonkom Forgione z Pietrelciny rodzi się drugi syn, któremu na zajątrz na chrzcie św. nadają imię Francesco.

1897r. - 10-letni Francesco Forgione przyjmuje w swej rodzinnej parafii I Komunię św.

1899 r. - 12-letni Francesco przystępuje do sakramentu bierzmowania.

6 stycznia 1903 r. - Opuszcza dom rodzinny i wstępuje do nowicjatu kapucynów w pobliskim Morcone.

22 stycznia 1903 r. – Po odprawieniu rekolekcji przyjmuje kapucyński habit oraz imię zakonne brata Pio (Piusa) z Pietrelciny.

22 stycznia 1904 r. - Brat Pio, wyróżniający się zdyscyplinowaniem i posłuszeństwem, po ukończeniu nowicjatu składa pierwsze śluby zakonne.

25 stycznia 1904 r. - Udaje się do zakonnego seminarium w San Elia a Pianisi, by studiować filozofię, a potem do Montefusco gdzie studiuje teologię.

27 stycznia 1907 r. - Brat Pio składa śluby wieczyste.

19 grudnia 1908 r. - Otrzymuje niższe święcenia kapłańskie.

18 lipca 1909 r. - Otrzymuje święcenia diakonatu.

10 sierpnia 1910 r. - Zostaje wyświęcony na kapłana w katedrze w Benevento.

1911 - 1916 - Ojciec Pio ze względu na zły stan zdrowia zostaje wysłany na kurację do rodzinnej Pietrelciny.

1915 - 1918 - Kilkakrotnie, w czasie wojny światowej, powoływany do służby wojskowej i zwalniany z uwagi na zły stan zdrowia.

28 lipca 1916 r. - Przybywa do San Giovanni Rotondo, gdzie pełni obowiązki kierownika duchowego chłopców przygotowujących się do stanu zakonnego.

20 września 1918 r. - Klęcząc przed wizerunkiem Ukrzyżowanego w kościele Matki Bożej Łaskawej w San Giovanni Rotondo O. Pio otrzymuje stygmaty - pięć ran Chrystusowych.

1919 r. - Pierwsze medyczne badania niezwykłych ran stygmatyzowanego zakonnika. Rozpoczynają się, trwające pół wieku, odwiedziny dostojników kościelnych, dziennikarzy, zakonników, pobożnych pielgrzymów, ludzi niewierzących, pragnących zobaczyć O. Pio i przekonać się osobiście o surowej świętości życia tego zakonnika.

17 czerwca 1923 r. - Kongregacja Świętego Oficjum, zajmująca się czystością wiary i obyczajów postanawia nałożyć pewne ograniczenie na kontakty O. Pio "ze światem", by uniknąć niezdrowego rozgłosu wokół jego osoby i czynów. Nakazano mu, między innymi, by Mszę św. odprawiał "prywatnie" o różnych porach; by nie udzielał błogosławieństw wiernym; by nie godził się na pokazywanie stygmatów ani ich całowanie, by nie odpisywał na żadne listy ani sam, ani przez inne osoby.

26 czerwca 1923 r. - Wskutek żądań wzburzonej ludności Foggii i okolic władze zakonne postanowiły, że O. Pio będzie nadal jak dotychczas odprawiać Mszę św. w kościele.

3 stycznia 1929 r. - W San Giovanni Rotondo umiera bawiąca w odwiedzinach u syna matka O. Pio, Giuseppa Forgione.

9 czerwca 1931 r. - Pismo wydane przez Św. Oficjum pozbawia O. Pio prawa do sprawowania wszystkich funkcji kapłańskich z wyjątkiem odprawiania Mszy św. i to bez uczestnictwa innych osób.

15 lipca 1933 r. - Po licznych wizytacjach dostojników kościelnych, którzy wyjeżdżali z klasztoru San Giovanni Rotondo pod wrażeniem przepojonego modlitwą, cierpieniem i posłuszeństwem życia O. Pio, otrzymał on zezwolenie na odprawianie Mszy św. w kościele i spowiadanie wiernych.

9 stycznia 1940 r. - O. Pio inicjuje budowę szpitala, który sam nazwał Domem Ulgi w Cierpieniu.

1950 r. - Powstają utworzone przez O. Pio pierwsze "Grupy Modlitwy", czyli pobożne zrzeszenia wiernych, modlących się wraz ze Stygmatykiem z San Giovanni Rotondo w intencjach Kościoła.

5 maja 1956 r. - Uroczyste otwarcie nowoczesnego szpitala. "Powstało nowe dzieło, powiedział O. Pio, które stworzyła Boża Opatrzność posługując się ludźmi. Powstało nowe dzieło, owoc ofiar i wyrzeczeń, które przyczyni się do pomnożenia chwały Bożej i przyniesie ulgę cierpiącym".

1959 r. - O. Pio zostaje sam uzdrowiony w sposób trudny do wyjaśnienia przez medycynę.

1966 r. - Coraz bardziej pogarszający się stan zdrowia sprawia, że O. Pio otrzymuje zezwolenie na odprawianie Mszy św. „na siedząco”. W tym też roku przybywają licznie goście, by uczcić 50 rocznicę pobytu O. Pio w San Giovanni Rotondo.

1967 r. - Ani podeszły wiek (O. Pio ukończył 80 lat), ani cierpienia związane z ciągle otwartymi ranami na dłoniach, stopach i w boku nie przerywają jego posługiwania w konfesjonale. Obliczono, że tylko w ciągu jednego roku wyspowiadał ok. 10 tys. mężczyzn i ok. 15 tys. kobiet.

1968 r. - Stolica Apostolska uznaje „Grupy Modlitwy” za zrzeszenia religijne.

20 września 1968 r. - 50 rocznica stygmatyzacji. W tym dniu O. Pio, jak zwykle, odprawił cichą Mszę św. o godz. 5 rano.

22 września 1968 r. - O. Pio odprawia ostatnią w życiu Mszę św. dla przedstawicieli "Grup Modlitwy" zebranych w San Giovanni Rotondo z okazji 50-lecia stygmatyzacji ich Założyciela.

23 września 1968 r. - O godz. 2.30 rano O. Pio umiera. Tuż przed śmiercią zaczęły goić się stygmaty, a zdjęcia zrobione tuż po skonaniu ukazują gładką skórę w miejscach, z których przez pół wieku sączyła się krew.

4 listopada 1969 r.- Kuria Generalna zakonu ojców kapucynów zwraca się z prośbą do administratora apostolskiego archidiecezji Manfredonia o otwarcie procesu beatyfikacyjnego i kanonizacyjnego O. Pio.

16 stycznia 1973 r. - Zebrana dokumentacja zostaje przekazana rzymskiej Kongregacji do spraw Świętych.

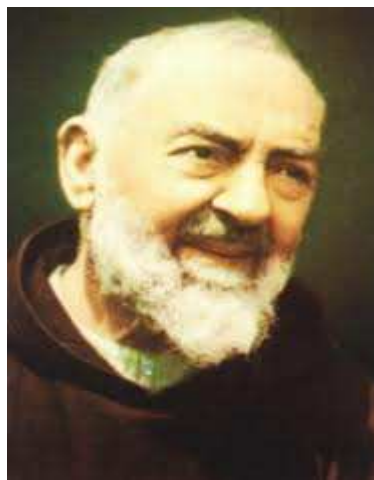
20 marca 1983 r. - Rozpoczął się proces beatyfikacyjny O. Pio, na przyspieszenie którego nalegał sam Ojciec św. Jan Paweł II, który poznał Stygmatyka z San Giovanni Rotondo w 1947 r. będąc studentem teologii w Rzymie.

21 stycznia 1990 r. - Zamknięcie procesu na terenie diecezji.

13 czerwca 1997 - Specjalny Kongres w sprawie heroiczności cnót O. Pio.

26.10 - 27.10.1998 - Sympozjum w Krakowie z okazji 30 rocznicy śmierci O. Pio.

2.05.1999 - Beatyfikacja na Placu św. Piotra w Rzymie.

16.06.2002- Kanonizacja na Placu św. Piotra w Rzymie.

III. Grupy Modlitwy w zamyśle O. Pio.

„Grupy Modlitewne i Dom Ulgi w Cierpieniu: oto dwa znamienne dary, które pozostawił nam Ojciec Pio. Zostały one założone, aby być w świecie jaśniejącymi pochodniami miłości” - mówił po beatyfikacji Jan Paweł II.

Pewnego popołudnia Ojciec Pio był na krótkiej rekreacji w ogrodzie klasztoru w San Giovanni Rotondo. Otaczała go spora grupa jego duchowych synów – lekarzy i niektórych współbraci. Mówiąc im o szukaniu Boga, Ojciec Pio stwierdził: *„Szuka się Boga w książkach, a znajduje w modlitwie. Jeżeli dzisiaj ludzie już nie wierzą, wynika to z braku modlitwy. Boga nie znajduje się w książkach, lecz w modlitwie. Im więcej człowiek się modli, tym bardziej wzrasta jego wiara i znajduje Boga. Wy, dzieci moje, nie zaniedbujcie nigdy*

modlitwy. Módlcie się często w ciągu dnia, poświęćcie także czas na chwilę medytacji. Znajdziecie Boga i ujrzą Go".¹

Św. Ojciec Pio był człowiekiem żarliwej modlitwy i cierpienia ofiarowanych w intencji zbawienia ludzi i nawrócenia grzeszników. Gdy zatem papież Pius XII w czasie II wojny światowej zaapelował do katolików o modlitwę w intencji uratowania świata, święty zakonnik zwrócił się do swoich duchowych dzieci mówiąc: *"Zakasajmy rękawy. Jako pierwsi odpowiedzmy na apel Wikariusza Chrystusowego"*. Tak oto w 1947 roku zrodziły się Grupy Modlitwy.

Ich założyciel nakreślił następujący program duchowy: **"Jeśli jesteście moimi dziećmi, módlcie się co wieczór w gronie rodzinnym. Odmawiajcie święty różaniec ku czci Madonny. Raz na tydzień, a przynajmniej raz w miesiącu, gromadźcie się w kościele, odmawiajcie Różaniec, uczestniczcie pobożnie we Mszy św., słuchajcie i rozważajcie Słowo Boże i żyjcie Nim; wspólnie przystępujcie do Komunii św., adorujcie, jeśli to możliwe, choć przez godzinę Jezusa w Najświętszym Sakramencie"**.

Ojciec Pio obiecał ponadto, że gdy jego dzieci będą się zbierać na modlitwie, on również będzie obecny duchem i zjednoczony z nimi. Aby uchronić modlących się w grupach przed błędami fałszywej pobożności, fanatyzmu, czy sprzeciwu wobec władz kościelnych nakazywał obecność kapłana na tychże spotkaniach.

Gdy pewnego razu zapytano Ojca Pio, co zamierzał osiągnąć ustanawiając Grupy Modlitwy, usłyszano taką odpowiedź: *„Przyprowadzić dusze do Pana, nakłonić je do modlitwy, do modlenia się razem, do modlenia się z Jezusem. Zawsze zalecałem tym grupom – i tego od nich oczekuję –aby żyli po chrześcijańsku w rodzinie i w społeczeństwie, w braterskiej miłości, aby pełnili dobre dzieła, a w szczególny sposób żeby podporządkowali się i byli posłuszni świętemu kościołowi, zgodnie z naszym duchem franciszkańskim"*.

Już w 1914 roku, w liście do swej duchowej córki Raffaeliny Cerase O. Pio zawarł wprost tę ideę, która później stała u początku Grup Modlitwy: *„Nie wszyscy zostaliśmy powołani, by zbawić dusze poprzez głoszenie kazań, wszyscy natomiast możemy dokonać tego poprzez modlitwę i złożenie siebie w ofierze"*.

Grupa modlitwy Ojca Pio ma zatem dwa ramiona: modlitwę i miłość, ma za zadanie być źródłem nadziei i światła dla świata, wzorując się na duchowości, jaką on sam przeżywał w pełni.

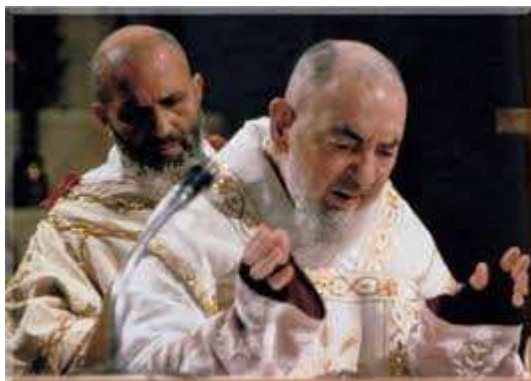
¹ O. Giuseppe Giacomelli. Serce Ojca Pio. Wyd. Edycja św. Pawła, Częstochowa 2003, s. 79-80.

IV . Zadania członków Grup Modlitwy Ojca Pio.

Przywilejem członków Grupy jest to, że stają się duchowymi synami i córkami Ojca Pio i zostają objęci Jego opieką z nieba. Obiecał to Ojciec Pio, gdy mówił: **"Przyjmuję cię chętnie za mego syna duchowego, ale pod warunkiem, że będziesz zawsze szlachetnie postępował i dawał dobry przykład życia chrześcijańskiego"**.

Zgodnie ze wskazaniem Ojca Pio, uczestnik Grupy Modlitewnej powinien:

1. Każdego wieczoru (lub w ciągu dnia) odmówić jakąś dowolną modlitwę w aktualnych intencjach.
2. Raz w miesiącu spotkać się z innymi członkami Grupy, w kościele na Mszy św.
3. Przynajmniej raz w tygodniu, a najlepiej częściej, przeczytać fragment Pisma św. i wyciągnąć dla swego życia dobre postanowienia.
4. Starać się żyć w łasce uświęcającej. Wolność od grzechu ciężkiego upoważnia do posilania się Ciałem Chrystusa w Komunii św.
5. Przynajmniej raz w miesiącu poświęcić trochę czasu na modlitwę adoracyjną przed Najświętszym Sakramentem wystawionym w monstrancji albo obecnym w tabernakulum.
6. Starać się praktykować w otoczeniu bratnią miłość.
7. W miarę swoich możliwości włączyć się w spełnianie dobrych dzieł. Modlitwa znajduje swoje dopełnienie w dziełach miłości.

Gorliwy kapłanie Jezusa Chrystusa – módl się za nami.

„ Od moich dzieci chcę tylko tego: Mszy świętej i Komunii każdego dnia”

Statut Grup Modlitwy Ojca Pio

Wstęp

Grupy Modlitwy, powstałe z inicjatywy Ojca Pio z Pietrelciny, w obliczu potrzeb duchowych naszych czasów, chcą współpracować w urzeczywistnianiu Królestwa Bożego według nauki Jezusa, który wielokrotnie podkreślał konieczność modlitwy i uczył jej sposobu. Chcą działać w duchu posłuszeństwa wielokrotnym wezwaniom Papieży i hierarchii, formułowanym w tej dziedzinie, zgodnie z tradycją, wspaniale wyrażoną przez sobory powszechne, a zwłaszcza przez Sobór Watykański II. Grupy chcą kierować się ogólnymi zasadami franciszkańskiej duchowości Ojca Pio:

- a. Pełne i bezwarunkowe przyłgnięcie do nauki Kościoła katolickiego, kierowanego przez Papieża i Biskupów.
- b. Posłuszeństwo Papieżowi i Biskupom, których rzecznikiem jest kapłan, dyrektor duchowny, mianowany przez biskupa.
- c. Modlitwa z Kościołem, za Kościół i w Kościele, z czynnym uczestnictwem w życiu liturgicznym i sakramentalnym, przeżywanym jako szczyt wewnętrznej jedności z Bogiem.
- d. Wynagrodzenie poprzez udział w cierpieniach Chrystusa według nauki św. Pawła.
- e. Czynna miłość, niosąca ulgę cierpiącym i potrzebującym, jako praktyczne urzeczywistnienie miłości ku Bogu.

Siedziba

Art. 1. Ustanawia się Międzynarodowe Stowarzyszenie Grup Modlitwy, którego działalność jest określona normami niniejszego Statutu, a którego Centrum duchowym i siedzibą jest Fundacja "Dom Ulgi w Cierpieniu" - dzieło Ojca Pio z Pietrelciny w San Giovanni Rotondo. Nad Międzynarodowym Stowarzyszeniem Grup Modlitwy czuwa Stolica Święta.

Grupy Modlitwy

Art. 2. Grupy modlitwy są tworzone z wiernych, którzy zamierzają wprowadzić w czyn wezwanie Jezusa Chrystusa do modlitwy, ponawiane tyle razy przez Papieży. Są erygowane

przy jakimś kościele lub kaplicy przez Ordynariusza miejsca albo przynajmniej przez niego zatwierdzone. Tam się gromadzą okresowo pod kierunkiem Dyrektora duchowego, aby się modlić i innych do modlitwy pociągać, w jedności z hierarchią Kościoła, według wskazań duchowych podanych przez Ojca Pio z Pietrelciny. Członkowie Grup będą się troszczyć o swoją formację duchową, uczestnicząc w spotkaniach, poświęconych zgłębianiu doktryny katolickiej, będą pełnić apostołat, propagując szczególne inicjatywy ewangelizacyjne w pełnej zgodzie z aktualnymi działaniami duszpasterskimi Kościoła partykularnego i lokalnego.

Art. 3. Członkami Grupy Modlitwy mogą być zarówno świeccy, jak i kapłani oraz osoby zakonne. Dyrektor duchowny Grupy wpisze ich nazwiska do odpowiedniej księgi.

Zarząd generalny

Art. 4. Międzynarodowe Stowarzyszenie Grup Modlitwy jest kierowane przez Dyrektora generalnego, który jest aktualnym przewodniczącym Fundacji "Dom Ulgi w Cierpieniu" – Dzieła Ojca Pio z Pietrelciny. Mianuje go Kardynał Sekretarz Stanu, zgodnie ze Statutem Fundacji i ma określone w niniejszym Statucie, prawa i obowiązki. Gdyby aktualny Przewodniczący Fundacji nie był kapłanem, funkcja Dyrektora duchownego Grup Modlitwy winna być oddzielona i powierzona kapłanowi, mianowanemu przez kardynała Sekretarza Stanu.

Art. 5. Zarząd generalny tworzą: dyrektor generalny, jeden lub dwóch wicedyrektorów generalnych i sekretarz generalny. Dyrektor generalny w sposób wolny mianuje sekretarza generalnego oraz wyznacza wicedyrektorów, mając pozytywną opinię większości członków Rady generalnej, wśród których z samego prawa znajduje się aktualny Ojciec Gwardian klasztoru Braci Mniejszych Kapucynów Matki Bożej Łaskawej w San Giovanni Rotondo. Innych członków Rady wyznacza Zarząd generalny, wybierając ich spośród członków większych Grup Modlitwy z różnych krajów i kontynentów. Podobnie jak wicedyrektorzy na swym stanowisku pozostają pięć lat, mogą być jednak potwierdzeni na drugie, bezpośrednie pięciolecie.

Zdanie Rady jest tylko doradcze; jednak Dyrektor generalny musi zasięgać zdania Rady jeśli chodzi o realizację ważniejszych inicjatyw, które podejmują Grupy Modlitwy. Rada generalna gromadzi się raz w roku, a poza tym wtedy, gdy Dyrektor generalny uzna to za stosowne.

Dyrektor generalny będzie czuwał nad normalnym funkcjonowaniem Grup Modlitwy, troszcząc się w szczególności o zdecydowaną zgodność wszystkich z nauką i wskazaniem Kościoła, przywołując tych, którzy wykazują postawy przeciwne, do jedności kościelnej, w wypadkach zaś poważniejszych, proponując Biskupowi kompetentnemu dla danego terytorium, rozwiązanie Grupy, która zaniedbałaby obowiązek jedności z Kościołem.

Dyrektor generalny stosownie do potrzeb może wyznaczyć specjalne obowiązki o charakterze regionalnym czy narodowym. W wyznaczeniu tych obowiązków i odwoływaniu z nich będzie postępował w porozumieniu z kompetentną władzą kościelną. Okres trwania wspomnianych obowiązków jest określony w dokumencie nominacyjnym. Pod koniec każdego roku Dyrektor generalny przedstawi Stolicy Świętej relację o działalności Stowarzyszenia z odpowiednimi uwagami.

Dyplom agregowania Grup

Art. 6. Poszczególnym Grupom, które spełniają warunki dotyczące wystarczającej liczby członków i możliwości działania, Dyrektor generalny po otrzymaniu aprobaty odpowiedniego Ordynariusza diecezjalnego wystawia dyplom agregacji do Międzynarodowego Stowarzyszenia Grup Modlitwy. Grupy Modlitwy będą troszczyć się o utrzymanie więzi z Zarządem generalnym poprzez okresowe relacje oraz podczas ewentualnych pielgrzymek i wizyt w San Giovanni Rotondo.

Relacje z Biskupem diecezjalnym

Art. 7. Grupy Modlitwy podlegają jurysdykcji Ordynariuszy diecezjalnych według norm Prawa kanonicznego. Członkowie Grup Modlitwy w pełnej jedności z własnym Biskupem będą iść za wskazaniem duszpasterskim, wydanym dla danego kraju czy diecezji, w pełnej zaś lojalności wobec własnej organizacji, będą się kierować pouczeniami, wydanymi przez Zarząd generalny, dla zachowania koniecznej jedności wspólnotowej.

Zarząd Grup

Art. 8. Zarząd każdej Grupy stanowią: kierownik Grupy, Dyrektor duchowny, wicekierownik Grupy i Sekretarz. Zarząd planuje i organizuje działalność Grupy. Gdyby na to wskazywały okoliczności, Grupa może organizować jakieś działania wśród dzieci, młodzieży itp.

Kierownik Grupy

Art. 9. Każdą Grupą modlitwy kieruje Kierownik Grupy, wybrany absolutną większością

głosów przez członków zgromadzonych na zebraniu plenarnym, w obecności kapłana delegowanego przez Biskupa. Jeśli w pierwszym głosowaniu nikt nie otrzymał większości absolutnej, za prawnie wybranego będzie uważany ten, kto w drugim głosowaniu otrzyma większość głosów, nawet tylko względną. Zatwierdza go Biskup i Dyrektor generalny. Na stanowisku pozostaje przez pięć lat, może jednak być ponownie wybrany najwyżej na trzy kolejne pięciolecia.

Wicekierownik Grupy

Art. 10. Kierownikowi Grupy będzie pomagał jeden lub dwóch wicekierowników, wybranych absolutną większością głosów przez zgromadzonych na zebraniu plenarnym członków. Jeżeli w pierwszym głosowaniu nie osiągnięto większości absolutnej, wystarczy większość względna. Na swoim stanowisku wicekierownicy pozostają przez pięć lat i mogą być wybrani bezpośrednio na drugie pięciolecie. Jeśli z jakiegokolwiek powodu w czasie trwania pięciolecia zostanie opróżnione miejsce kierownika Grupy, kierownictwo Grupy przejmie najstarszy wiekiem wicekierownik i postara się o zwołanie w ciągu trzydziestu dni zebrania plenarnego dla dokonania wyboru kierownika Grupy zgodnie z art. 9.

Sekretarz

Art. 11. Kierownik Grupy mianuje Sekretarza, który pozostaje na stanowisku przez pięć lat i może być na nowo potwierdzony. Zdaniem Sekretarza jest prowadzić księgę członków Grupy, redagowanie protokołów z podjętych przez Zarząd decyzji i pomaganie kierownikowi w tym wszystkim, co jest potrzebne do dobrego funkcjonowania Grupy.

Dyrektor duchowny

Art. 12. Każda Grupa Modlitwy ma Dyrektora duchownego, którym jest kapłan mianowany przez Ordynariusza diecezjalnego. Troszczy się on o formację i wykształcenie religijne członków poprzez odpowiednie pouczenia, dni skupienia, rekolekcje i inne inicjatywy. Zwyczajnie obrzędy liturgiczne i nabożeństwa sprawowane są w Grupie pod przewodnictwem Dyrektora duchownego, w uzgodnieniu z proboszczem lub rektorem kościoła.

Koordinacja Grup modlitwy

Art. 13. Gdy w diecezji jest obecnych więcej Grup Modlitwy, Biskup może mianować jednego kapłana dla koordynacji działania różnych Grup, ich włączenia się w duszpasterstwo diecezji i apostołskie cele, wskazane przez Biskupa.

Koordinator diecezjalny może dobrać sobie do pomocy Radę diecezjalną, złożoną z pięciu lub siedmiu radnych. Mianuje ich Biskup w oparciu o propozycję dokonaną przez Koordynatora diecezjalnego. Wybrani są oni spośród Dyrektorów duchownych i kierowników Grup Modlitwy, istniejących w diecezji. Kapłan Koordynator diecezjalny Grup Modlitwy będzie utrzymywał kontakt z Centrum Międzynarodowym i przyjmował materiały przygotowywane przez to Centrum dla wszystkich Grup Modlitwy. Dla koordynacji na szczeblu narodowym czy regionalnym Centrum Międzynarodowe może wyznaczyć kapłana koordynatora, który będzie przedstawiany Narodowej czy Regionalnej Konferencji Biskupów dla koniecznej aprobaty.

Działalność Grup Modlitwy

Art. 14. Każda Grupa będzie mieć swoje zwyczajne spotkania miesięczne, w czasie którego zostanie odprawiona Msza św. z odpowiednią homilią. Przed nią lub po niej zostaną odprawione inne modlitwy, szczególnie zaś Liturgia godzin lub różaniec. Można też przeprowadzać ćwiczenia rekolekcyjne, dni skupienia, dni duchowości i inne dzieła pobożne według potrzeby i zgodnie ze wskazaniem właściwej władzy kościelnej.

Art. 15. Zaleca się Grupom Modlitwy następujące intencje ogólne: Kościół, Papież, Biskupi, powołania kościelne i zakonne, uświęcenie duchowieństwa, wzrost w gorliwości chrześcijańskiej, nawrócenie grzeszników i ateistów, chorzy, zwłaszcza nieuleczalnie, ludzie starzy i inne intencje w potrzebach Kościoła i społeczeństwa.

Art. 16. Członkowie Grup poświęcają się modlitwie wynagradzającej i idąc za nauką św. Pawła, ofiarują swoje cierpienia uczestnicząc w cierpieniach Chrystusa, Odkupiciela świata. Członkowie Grup Modlitwy będą spełniać czyny pokuty i wynagrodzenia, żeby ich modlitwy były bardziej miłe Bogu, a także będą starać się być przykładem w przyjmowaniu cierpień i ofiar związanych z własnym stanem i szczerym praktykowaniem życia chrześcijańskiego. W szczególności poświęcą się dziełom miłości, zwłaszcza w stosunku do chorych, starych i żyjących na marginesie.

Art. 17. Nie są przewidziane obowiązkowe składki dla członków Grup Modlitwy za przynależność do stowarzyszenia. Gdyby Grupy pragnęły wnieść swój wkład w wydatki organizacji i wspomóc Fundację "Dom Ulgi w Cierpieniu", mogą wysyłać na jej adres ofiary, w tym celu przeprowadzać składki, za pozwoleniem właściwych Ordynariuszy diecezjalnych, a także gdzie to jest wymagane, za pozwoleniem właściwych władz cywilnych.

Zjazdy

Art. 18. Będą się odbywały bez obowiązku określenia stałej częstotliwości zjazdy lokalne, regionalne, narodowe i międzynarodowe Grup Modlitwy. Należy uprzednio otrzymać na to zgodę Dyrektora generalnego i zawiadomić Ordynariusza diecezjalnego, na którego terenie zjazd będzie miał miejsce. Gdyby chodziło o miejscowości bardziej znaczące lub zjazdy regionalne, narodowe czy międzynarodowe, odpowiednie pouczenia skieruje Dyrektor generalny.

Organ oficjalny

Art. 19. Oficjalnym i jedynym organem Grup Modlitwy jest czasopismo "La Casa Sollievo della Sofferenza" z ewentualnym dodatkiem dla Grup Modlitwy.

Regulamin wewnętrzny

Art. 20. Każda Grupa może ułożyć wewnętrzny regulamin, w którym będą wyszczególnione sprawy pożyteczne dla życia Grupy, w zgodności z niniejszym Statutem. Taki Regulamin musi być zatwierdzony przez zebranie plenarne członków Grupy, jego zaś kopia wysłana do Dyrektora generalnego. Aktualnie używane Regulaminy muszą być dostosowane do niniejszego Statutu w ciągu sześciu miesięcy od jego wejścia w życie.

Rozporządzenia końcowe

Art. 21. Z chwilą wejścia w życie niniejszego Statutu przestają obowiązywać wszystkie dotychczasowe Statuty, z zachowaniem przepisu art. 14.

Art. 22. Wszelka zmiana w niniejszym Statucie, przedstawiona przez Dyrektora generalnego, po wysłuchaniu Rady generalnej, będzie obowiązywać dopiero po zatwierdzeniu przez Stolicę Świętą.

Watykan 3 V 1986 r.

- Powyższy Statut został zatwierdzony Listem Kardynała Sekretarza Stanu Agostino Casaroli z 3 maja 1986 r. nr 160.977/A
- Tekst oficjalny został wydany w formie broszury pt: „I Gruppi di Preghiera di Padre Pio”, San Giovanni Rotondo 1986.

Grupy Modlitwy Ojca Pio działające w Diecezji Sandomierskiej

Koordinator diecezjalny: ks. mgr Leszek Biłas, mian. 2011
23 -302 Godziszów, Godziszów Trzeci 133, tel. 15 871 16 98, kom.605 26 57 94)

1. **Bodzechów** – par. św. Zofii i św. Stanisława
Moderator: ks. kan. Cezary Zybała
2. **Huta Komorowska** – par. Świętej Rodziny
Moderator: ks. mgr Ryszard Oleksak
3. **Janów Lubelski** – par. św. Jadwigi Królowej
Moderator: ks. kan. mgr Jan Sobczak
4. **Liśnik Duży** – par. Najświętszej Maryi Panny Królowej Polski
Moderator: ks. mgr Piotr Mazurkiewicz
5. **Nisko** – par. św. Józef Oblubieńca NMP
Moderator: ks. kan. mgr Franciszek Grela
6. **Ostrowiec Świętokrzyski** – par. św. Jadwigi Królowej
Moderator: ks. kan. Marian Kowalski
7. **Ożarów** – par. św. Stanisława BM
Moderator: ks. mgr lic. Mieczysław Kata
8. **Sandomierz** – par. św. Józefa Oblubieńca NMP
Moderator: ks. Tadeusz Kopacz
9. **Stale** – par. św. Teresy z Awila
Moderator: ks. kan. dr Józef Sądej
10. **Stalowa Wola** – par. Zwiastowania Pańskiego
Moderator: o. Jerzy Steliga OFMCap.
11. **Stalowa Wola** – par. św. Floriana
Moderator: ks. prał. dr Marian Balicki
12. **Tarnobrzeg** – par. Matki Bożej Nieustającej Pomocy
Moderator: ks. prał. mgr Michał Józefczyk

